

Det er dog også nødvendigt at erkende, at isolation kan være en nødvendighed for politiet og anklagemyndigheden for at kunne retshåndhæve og opklare alvorlig kriminalitet, så der kan ske den tilstrækkelige bevisførelse ved domstolene med efterfølgende domfældelse. Specielt i de komplicerede sager, hvor der er flere implicerede, som også kan befinde sig uden for landets grænser, f.eks. store narkologiasager, kan undladelse af isolation betyde, at de implicerede udveksler oplysninger og dermed ødelægger muligheden for også at få dømt bagmændene. Vi har jo en interesse i, at man i de meget store narkologiasager osv. ikke bare får dømt de små fisk, kurerer og andre pushere, men også kan få dømt bagmændene.

Derfor mener jeg – og det synes jeg også jeg kan lytte mig til på modtagelsen af lovforslaget – at forslaget på dette felt har fundet den rette balance mellem det at lægge et pres på politiet i efterforskningsfasen og på anklagemyndigheden, når det drejer sig om sager, hvor man har arrestanter siddende i isolation, med hensyn til at prioritere dem, så man meget hurtigt kan lukke folk ud af isolationen.

For så vidt angår den meget alvorlige kriminalitet, hvor vi i dag har en strafferamme på over 6 års fængsel, er jeg også glad for, at et flertal har tilkendegivet, at her kan vi ikke have en ufravigelig overgrænse. I de helt exceptionelle sager, der bl.a. kan omfatte flere involverede, hvoraf nogle har ophold i udlandet, eller i stærkt komplicerede sager med flere involverede her i landet, må der være mulighed for, at anklagemyndigheden kan gå til Rigsadvokaten og få vurderet, om man kan påberåbe sig en fortsættelse af isolationen ud over de 3 måneder.

Jeg mener, det er rigtigt, at vi har en lovgivning, der er så rustik og robust, at den også kan stå sin prøve i de helt ekstraordinære sager, hvor alle og enhver – hvis vi ikke havde denne mulighed for at dispensere ud over de 3 måneder – ville sige, at her var der lavet noget lovsjusk, når man måtte lukke de implicerede ud af isolationen. Det kan ingen sige, når vi her har lavet en lovgivning, hvor der er denne dispensationsadgang, og anklagemyndigheden kan gå videre til domstolene. Det er selvfølgelig i sidste instans domstolene, der skal afgøre, om der er grundlag for at gå ud over de 3 måneder.

Som fru Birthe Rønn Hornbech og også hr. Brian Mikkelsen var inde på, er der ikke tale om en ufravigelig overgrænse, når straffen kan komme op over 6 års fængsel, og jeg har hermed også svaret hr. Brian Mikkelsen, som nu har forladt salen, på hans spørgsmål om, i hvilke sager isolationen kan gå ud over de 3 måneder.

Flere har tilkendegivet, at det er nødvendigt at sikre, at politiet får tilstrækkelige ressourcer. Jeg mener selvfølgelig, at det hele tiden er vores opgave at sikre, at politiet kan løse de opgaver, samfundet pålægger det, og det mener jeg i øvrigt også at politiet kan i dag. Nu skal vi jo forhandle om et nyt flerårigt politiforlig her til efteråret, og her skal vi selvfølgelig sikre, at politiet også i en ny flerårig periode er tilsikret de tilstrækkelige ressourcer til at kunne retshåndhæve. Men det er også et spørgsmål om at prioritere, og jeg tror, man kan komme langt – også inden for de eksisterende rammer – ved at prioritere de sager, hvor man har arrestanter siddende i isolation. Jeg ved, at det er politiet enigt i, så jeg tror, balancepunktet er fundet.

Jeg er også glad for de mange positive tilkendegivelser, der er kommet om lovforslagets øvrige elementer, bl.a. om vidnebeskyttelse, hvor vi jo nu får gennemført rapporten fra juni 1998 om gennemførelse af en øget vidnebeskyttelse; det er noget, som ligger regeringen og de to regeringspartier meget på sinde. Også tak for den positive modtagelse, ikke mindst fra mindst Kristeligt Folkepartis ordfører, af behovet for, at vi også sikrer vidneudelukkelse for præster fra andre trossamfund folkekirken. Det er et godt lille initiativ, der beviser respekten og tolerancen i vort samfund.

Med disse ord vil jeg sige tak for den positive modtagelse. Jeg er også, som jeg har tilkendegivet i den fremsættelsestale, som ledsager lovforslaget, indstillet på, at det er en præsentation, der giver os mulighed for den grundighed i behandlingen, som vi jo lægger vægt på, når der er tale om disse principielt vigtige lovområder. Lovforslaget kan oversomme, der kan stilles spørgsmål sommeren over, og så kan det genfremsættes til efteråret for at give den tilstrækkelige tid til, at alle får vendt enhver tanke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.